

да имъ дадѣтъ едно гърчаво куче. Маджаре ти се разсърдили и тутакси налѣтъли на Германия съ много чети; нѣ тоя пѣтъ Германци ти на всякъдѣ ги отблѣсвали юнашки. Самъ кралъ тѣ се ударилъ съ главна та имъ чета на саксонско то равнините при градъ Мерзбургъ (на брѣговете ти на р. Сала). Маджаре ти пуштали стрѣли като градъ възъ саксонски ти и тюрингски ти възсѣдници, нѣ не имъ направили ништо, зашто то стрѣли ти отскачали отъ желѣзни ти имъ шлемове и ризници. А когато тия възсѣдници се спустинали възъ нередовни ти маджарски чети. Маджаре ти неможили да устоятъ, та се раснилѣли.

Подиръ три години слѣдъ тая побѣда, Хенрихъ I умрѣлъ. Князове ти, оште доклѣ билъ той живъ, избрали за прѣемникъ сина му Отона.

Царование то на *Отона I Великий* (936—973) било оште пѣ-свѣтло отъ царование то на бащата му. Той съвсѣмъ смирилъ Маджаре ти, та вече неналитали на Германия. Най-голѣма негова работа била дѣто присѣдинилъ на царство то си и Сѣверна Италия и зель царска корона.

Когато се раздробила държава та на Карла Великий, италиянски ти или съшто ломбардски ти владалци носили царска титла. Нѣ власъ та имъ съвсѣмъ ослабнала; пѣ-силни ти васали, сир. херцоти ти и маркграфы ти си съставили повече то независими владовишта (запримѣръ, херцогы ти Фриульский и Сполетский, маркграфъ или *маркизъ* Иврейский и др.) вдигали глава възъ крале ти, и много пѣти отнимали отъ тѣхъ прѣстолъ тѣ. Единъ отъ силни ти васали се повдигналъ възъ вдовица Аделаида, която била жена на единъ Лангобардский кралъ, и отнелъ прѣстолъ тѣ на мъжъ тѣ ѝ. Аделаида повикала на помощъ Отона, който отишълъ въ Италия, оженилъ се за нея, и съ това придобилъ Италианско то кралство. Отонъ се коронясалъ въ Миланъ съ ломбардска та »желѣзна корона.« (Тая корона била златна, нѣ имала единъ желѣзенъ о-